

Swampe, som jeg omtalte, da jeg før havde Ordret, og jeg for mit Vedkommende har anskaffet mig saadanne Lamper, da jeg selvfølgelig var bange for, at Vædsten ellers kunde flyde ud, naar Lampen væltede. Men have ærede Medlemmer taget sig i Agt for, at naar vi give os til at bruge Lys, saa løbe vi en lang større Fare? Grunden til, at jeg for mit Vedkommende gik til at bruge Stenolie istedetfor f. Ex. Tællelys, var ene og alene den, at disse Lys — det er jo en bekendt Sag, og det er saadant, enten man støber dem selv, eller de støbes hos Høstøberen — skulle snydes (Munterhed). — Ja, det er jo dog et almindeligt Udtryk at „snyde“ et Lys, og det sker da ofte, at man aabner Døren paa Lygten, snyder Lyset og i Tankeløshed kaster den brændende Lønde ud. Dette har mere end et Sted fremkaldt Udebrand. Det var altsaa Grunden til, at jeg gik til at bruge Stenolie, fordi jeg ikke vilde udsætte mig for, at Nogen af Uformuist eller Ubetænksomhed skulde bære sig saaledes ad. Jeg tror altsaa, at vi løbe Fare ved at forbyde Brugen af Stenolie. Man kan da være overbevist om, at i ni af de ti Tilfælde ville Folk ikke bruge Stearinlys, men almindelige Tællelys; det har da til Følge, at der let ved et saadant Lys kan fremkomme Udebrand, idet f. Ex. i Bærstæder, hvor Folk, naar de bruge Lys, snyde det og smide den brændende Lønde hen paa muligvis tilstedeværende lefsengelige Ting. Det er jo ikke umuligt, at der kan staffles Lamper, som ikke ere farlige, og saa kunne Folk jo selv vælge. Jeg synes i det Hele taget, at vi ikke saaledes fra Lovgivningsmagtens Side skulle gribe ind i den personlige Frihed mere end nødvendigt. Ja, hvor Almenvellet kræver det, der er jeg med dertil. Men at vi saadan skulde have en Sognefoged over os til enhver Tid indenfor vore fire Vegge, det vil man ikke saa let faae os Landboere til at gaa ind paa. Saa siger man: Vi ere saa fælske der ude paa Landet, at Ingen maa røre ved os. Men det er jo en Ære for den danske Landboestand; da vi engang have faaet Friheden, ville vi virkelig ikke gaa til at lade noget af Friheden gaa fra os, naar Almenvellet ikke forlanger det; thi kun i saa Tilfælde er jeg med dertil. Saa fortæller den høitærede Minister og den ærede sidste Løser os, at § 15 ikke indeholder noget Nyt. Jeg vil spørge: Ere vi vante til her i Danmark, at, naar vi ville bygge en Skortsen eller Ildstieb, skulle vi først sende Bud til Sognefogden? Nei, det er noget splinter Nyt; det hører netop til det, som jeg før talte om, at nu skulle vi have Tilfyn paa alle Punkter. Jeg kunde endda forstaa det, naar det var et bygningstyndigt Tilfyn, vi fik, som vi skulde yde et Bederlag for, saa var der maaffé Noget deri; men naar man kun skal tage almindelige private Mænd og indfører det Nye, at vi ikke skulde have Lov til at bygge disse Ting, som ere nævnte i § 15, uden at have sendt Bud efter Sognefog-

fogden, og at han skal have Honorar derfor, saa forekommer det mig ikke nødvendigt. For Herremænd, der opføre en hel Række Bygninger, hele Kolonier til Arbejderboliger ved deres Herregaarde, er det i sin Orden, at man forlanger, at de opføre Boligerne saaledes, at Folk kunne være tjente med at bo deri; det er ikke mere end billigt, at slige Bestemmelser kunne komme til at gjælde for dem, enten det saa er Herremænd eller Bønder, der bygger saaledes; men naar en Mand opfører en privat Bygning til sit egen private Brug og til sin egen Drift, enten han saa er Bønde eller Gaandværker, da forekommer det mig, at han bør være fri for saa mange Indskrænkninger som mulig, medmindre det viser sig, at Almenvellet kræver disse. Jeg synes i det Hele taget, at der altfor ofte i dette Lovforslag fremtræder Indskrænkninger, hvor jeg da for mit Vedkommende ikke kan se, at Almenvellet kræver at gaa saavidt. Hvad nu Sertraaden angaar, da maa jeg i høi Grad respektere den Barne, hvormed det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein-Holsteinborg) talte derfor, idet jeg i høieste Grad maa anerkjende hans Motiv, nemlig Omsorgen for Mennesker og Kreaturer. Det kan være, at vi paa dette Punkt ikke staa hinanden saa sjernt; Betøftningerne ville vist ikke volde Banstielighed. I Begyndelsen vil det vel foraarvage endel Ulemper. Jeg har ikke megen Erfaring derom i min Egn; det synes, at Ulemper ligger deri, at Folk endnu ikke ere vante til at behandle denne Vare, men det vil naturligvis nok komme. — Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger; jeg haaber, at Sagen gaar i Udvalg, og at man maaffé der vil naae et Resultat, der staaar den personlige Frihed lidt nærmere, end dette Lovforslag nu gjør.

J. Steffensen: Jeg har egentlig ikke Meget at sige om Lovforslaget, men da de fleste Løserne have udtalt sig skarpt imod Loven, ret som om de helst saae, at der Intet kom ud deraf, skal jeg erklære, at jeg er meget tilfreds med, at Lovforslaget i det Hele taget er fremkommet, og takker den ærede Minister derfor. Der er ganske vist enkelte Punkter i Lovforslaget, jeg kunde ønske ændret; Hovedsagen for mig er imidlertid, at ved Lovforslaget opnaas efter min Mening et betydeligt Gode med Hensyn til Sikringen af saavel Menneskers som Dyrs Liv ved Udebrande paa Landet. Den ærede sidste Løser spurgte om, hvorvidt man havde praktisk Erfaring for, om Brugen af galvaniseret Sertraad til at binde Taget med var fordelagtig, og om den ydede nogen Sikkerhed i Udebrandstilfælde. Jeg skal da oplyse, at i min Valgkreds er der en større Egn, hvor Sertraad er bleven benyttet til at binde Tag op med i omtrent en halv Snæs Aar, og det er blevet mere og mere almindeligt derovre, efterhaanden som det er gaaet op for Folk, at det omtrent er